

**Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2021. gada 23. decembrī iesniedza Hanseatisches
Oberlandesgericht Hamburg (Vācija) – Syngenta Agro GmbH/Agro Trade Handelsgesellschaft mbH**

(Lieta C-830/21)

(2022/C 128/13)

Tiesvedības valoda – vācu

Iesniedzējtiesa

Hanseatisches Oberlandesgericht Hamburg

Pamatlietas puses

Prasītāja: Syngenta Agro GmbH

Atbildētāja: Agro Trade Handelsgesellschaft mbH

Prejudiciālie jautājumi

- 1) Vai Regulas (ES) Nr. 547/2011 ⁽¹⁾ 1. pants kopsakarā ar tās I pielikuma 1. punkta b) apakšpunktu ir jāinterpretē tādējādi, ka augu aizsardzības līdzekļa paralēla importa gadījumā, to izplatot citā dalībvalstī, uz iepakojuma ir jānorāda izcelsmes dalībvalsts, no kuras šis augu aizsardzības līdzeklis importēts, atļaujas turētāja nosaukums un adrese?
- 2) Vai Regulas (ES) Nr. 547/2011 1. pants kopsakarā ar tās I pielikuma 1. punkta f) apakšpunktu ir jāinterpretē tādējādi, ka augu aizsardzības līdzekļa paralēla importa gadījumā uz iepakojuma obligāti un nemainītā veidā ir jānorāda ražotāja sākotnēji piešķirtais partijas numurs vai tomēr minētajai normai atbilstoši ir tas, ka paralēlais importētājs sākotnējo partijas numuru izdzēš un uz iepakojuma norāda savu identifikācijas numuru, ja tas veic uzskaiti, no kuras izriet, ka tā izmantotie partijas numuri atbilst paralēli importētā augu aizsardzības līdzekļa atļaujas turētāja izmantotajiem partijas numuriem?

⁽¹⁾ Komisijas Regula (ES) Nr. 547/2011 (2011. gada 8. jūnijs), ar ko īsteno Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (EK) Nr. 1107/2009 attiecībā uz augu aizsardzības līdzekļu marķēšanas prasībām (OV 2011, L 155, 176. lpp.).

**Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2022. gada 3. janvārī iesniedza Consiglio di Stato (Itālija) –
Green Network SpA/SF, YB, Autorità di Regolazione per Energia Reti e Ambiente (ARERA)**

(Lieta C-5/22)

(2022/C 128/14)

Tiesvedības valoda – itāļu

Iesniedzējtiesa

Consiglio di Stato

Pamatlietas puses

Prasītāja un apelācijas sūdzības iesniedzēja: Green Network SpA

Atbildētāji pirmajā un apelācijas instancē: SF, YB un Autorità di Regolazione per Energia Reti e Ambiente (ARERA)

Prejudiciālie jautājumi

- 1) Vai Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvā Nr. 72 (2009. gada 13. jūlijs) ⁽¹⁾ – it īpaši tās 37. panta 1. un 4. punktā, kas reglamentē Regulatīvo iestāžu pilnvaras, un I pielikumā – ietvertais Eiropas tiesiskais regulējums var tikt interpretēts tādējādi, ka tas ietver arī preskriptīvās pilnvaras, ko “Autorità di regolazione del mercato elettrico italiano” (ARERA) īsteno attiecībā pret sabiedrībām, kuras darbojas elektroenerģijas nozarē, un ar ko minētajām sabiedrībām tiek noteikts pienākums atmaksāt klientiem – arī bijušajiem klientiem vai maksātnespējīgiem klientiem – summu, kas atbilst atlīdzībai, ko tie samaksājuši administratīvās pārvaldības izmaksu segšanai, izpildot līguma noteikumu, par ko pati Regulatīvā iestāde ir noteikusi sodu?

- 2) Vai Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvā Nr. 72 (2009. gada 13. jūlijs) – it īpaši tās 37. panta 1. un 4. punktā, kas reglamentē Regulatīvo iestāžu pilnvaras, un I pielikumā – ietvertais Eiropas tiesiskais regulējums var tikt interpretēts tādējādi, ka saistībā ar kompensāciju un atmaksas kārtību, kas piemērojama elektroenerģijas tirgus klientiem, ja tirgus dalībnieks nesasniedz līgumā paredzētos pakalpojuma kvalitātes līmeņus, tas ietver arī tādas klientu samaksātās atlīdzības atmaksu, kas ir konkrēti regulēta kādā parakstīta un akceptēta līguma noteikumā un pilnīgi nav atkarīga no paša pakalpojuma kvalitātes, bet ir paredzēta uzņēmēja administratīvās pārvaldības izmaksu segšanai?

(¹) Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2009/72/EK (2009. gada 13. jūlijs) par kopīgiem noteikumiem attiecībā uz elektroenerģijas iekšējo tirgu un par Direktīvas 2003/54/EK atcelšanu (OV 2009, L 211, 55. lpp.).

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2022. gada 11. janvārī iesniedza *Consiglio di Stato* (Itālija) – *Volkswagen Group Italia S.p.A., Volkswagen Aktiengesellschaft/Autorità Garante della Concorrenza e del Mercato*

(Lieta C-27/22)

(2022/C 128/15)

Tiesvedības valoda – itāļu

Iesniedzējtiesa

Consiglio di Stato

Pamatlietas puses

Prasītājas: *Volkswagen Group Italia S.p.A., Volkswagen Aktiengesellschaft*

Atbildētāja: *Autorità Garante della Concorrenza e del Mercato*

Prejudiciālie jautājumi

- 1) Vai sodi, kas uzlikti par negodīgu komercpraksi valsts tiesību aktu, ar kuriem īsteno Direktīvu 2005/29/EK (¹), izpratnē, var tikt kvalificēti kā krimināltiesiska rakstura administratīvi sodi?
- 2) Vai Eiropas Savienības Pamattiesību hartas 50. pants ir jāinterpretē tādējādi, ka tas nepieļauj valsts tiesisko regulējumu, kurā ir atļauts tiesvedībā apstiprināt un padarīt par galīgu krimināltiesiska rakstura administratīvu naudas sodu attiecībā uz juridisku personu par prettiesisku darbību, kas ir izpaudusies kā negodīga komercprakse, saistībā ar ko attiecībā uz šo personu citā dalībvalstī šajā laikā ir ticis pasludināts galīgs notiesājošs spriedums krimināllietā, ja otrais notiesājošais spriedums ir kļuvis galīgs pirms pirmā krimināltiesiskā rakstura administratīvā naudas soda pārsūdzība tiesā ir ieguvusi *res judicata* spēku?
- 3) Vai Direktīvas 2005/29 noteikumi, ar īpašu atsauci uz 3. panta 4. punktu un 13. panta 2. punkta e) apakšpunktu, var pamatot atkāpi no “*ne bis in idem*” aizlieguma, kas noteikts Eiropas Savienības Pamattiesību hartas 50. pantā (kurš vēlāk ar LES 6. pantu tika iekļauts Līgumā par Eiropas Savienību) un Šengenas konvencijas 54. pantā?

(¹) Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2005/29/EK (2005. gada 11. maijs), kas attiecas uz uzņēmēju negodīgu komercpraksi iekšējā tirgū attiecībā pret patērētājiem un ar ko groza Padomes Direktīvu 84/450/EEK un Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas 97/7/EK, 98/27/EK un 2002/65/EK un Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (EK) Nr. 2006/2004 (Negodīgas komercprakses direktīva) (OV 2005, L 149, 22. lpp.).